

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	6
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	8
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	12
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	13

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 64/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wyłączenie sukcesji z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191 ze zm.) zawarte w art. 36 ust. 3 pkt 3 tej ustawy obejmuje zobowiązania z tytułu odpowiedzialności odszkodowawczej przewidzianej w art. 160 k.p.a. związane z decyzjami administracyjnymi wydanymi przed 27 maja 1990 r. jeżeli do stwierdzenia nieważności decyzji lub stwierdzenia ich wydania z naruszeniem prawa doszło po tej dacie?”

III CZP 65/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w ramach postępowania upadłościowego, wszczętego pod rządami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – prawo upadłościowe (tekst jednolity: Dz. U. Nr 118 z 1991 r. z późn. zm.), a nie ukończonego do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535) podstawą wynagrodzenia syndyka pozostają postanowienia zawarte w treści ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi

podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306), czy też podstawę tę winny stanowić ogólne zasady wynikające z treści rozporządzenia Prezydenta z 1934 r.?”

III CZP 66/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoby wymienione w art. 40a ust. 7 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679 z późn. zm.) są osobami uprawnionymi w myśl art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 24 z późn. zm.) do nabycia mieszkania stanowiącego własność Skarbu Państwa po cenie pomniejszonej stosownie do art. 6 tej ustawy, a to w związku z odesłaniem do jego treści w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r.?”

III CZP 67/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy istnienie prawomocnego, choć nie wykonanego wyroku nakazującego osobie zajmującej lokal bez tytułu prawnego opróżnienie go, wyklucza jej wstąpienie w stosunek najmu tego lokalu z mocy prawa na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie

gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2001 r. Nr 71, poz. 733 ze zm.)?

2. W razie negatywnej odpowiedzi na pierwsze pytanie, czy właściciel lokalu mógł skutecznie bronić się przeciwko wstąpieniu z mocy prawa w stosunek najmu osoby zajmującej ten lokal w dniu wejścia w życie ustawy, wnosząc w terminie przewidzianym w art. 30 ust. 1 ustawy powództwo o ustalenie nie istnienia stosunku najmu, dysponując prawomocnym wyrokiem nakazującym tej osobie opróżnienie lokalu, lecz wydanym w stanie prawnym obowiązującym przed wejściem w życie ustawy?”

III CZP 68/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zobowiązanie spółdzielni mieszkaniowej, wynikające z umowy o budowę lokalu zawartej w celu ustanowienia na rzecz członka spółdzielni własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, którego termin realizacji zgodnie z umową stron przypadał pomiędzy 24 kwietnia 2001 r. a 15 stycznia 2003 r., z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 27 ze zm.), jako niemożliwe do wykonania wskutek okoliczności, za które żadna ze stron odpowiedzialności nie ponosi – wygasło, czy też nastąpiło jego przekształcenie w zobowiązanie do ustanowienia na rzecz członka spółdzielni odrębnej własności lokalu, którego koszt budowy pokryty został w całości poprzez wniesienie wkładu budowlanego, oraz czy w takiej sytuacji roszczenie nabyte trwa mimo wejścia w życie przepisów art. 17¹ i nast. ustawy o

spółdzielniach mieszkaniowych wprowadzonych ustawą z dnia 19 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 2058) przywracających możliwość ustanowienia własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego?”

III CZP 69/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy i jaki środek odwoławczy przysługuje na postanowienie Sądu Rodzinnego, wydane po prawomocnym zakończeniu postępowania opiekuńczo-wychowawczego postanowieniem o zastosowaniu środka wychowawczego (art. 46 u.p.n.), orzekające przepadek rzeczy?”

2. Czy dopuszczalne jest orzekanie w stosunku do nieletniego przypadku rzeczy po prawomocnym zakończeniu postępowania opiekuńczo-wychowawczego postanowieniem o zastosowaniu środków wychowawczych?”

III CZP 70/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest orzekanie o przypadku rzeczy służących do popełnienia czynu karalnego w stosunku do nieletniego, co do którego postępowania o czyn karalny nie wszczęto, wobec niecelowości orzekania środka wychowawczego (art. 21 § 2 u.p.n.)?”

III CZP 71/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sprawie rozpoznawanej przez Zespół Arbitrów na skutek odwołania w trybie art. 184-193 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177 ze zm.), wyrok Zespołu Arbitrów, który został ogłoszony, a który nie zawiera podpisów arbitrów, gdyż został skonstruowany w taki sposób, że podpisy te znalazły się pod pouczeniem o skardze do sądu, zamieszczonym bezpośrednio po uzasadnieniu wyroku, istnieje w sensie prawnym, czy też „wyrok” taki, pomimo ogłoszenia, nie istnieje.

2. W razie odpowiedzi pozytywnej na pytanie wskazane w pkt 1, czy w świetle art. 179 w zw. z art. 194 i w zw. z art. 196 ustawy powołanej w pkt 1, dopuszczalna jest skarga zamawiającego na wyrok Zespołu Arbitrów uwzględniający odwołanie wykonawcy od oddalenia protestu przez zamawiającego i nakazujący zamawiającemu powtórzenie czynności oceny ofert z udziałem oferty odwołującego się?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 43/04 – z dnia 15 września 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Za wydaną kserokopię protokołu z akt sprawy pobiera się
opłatę kancelaryjną w kwocie po 1 zł za każdą stronicę.

III CZP 44/04 – z dnia 15 września 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

Opłatę kancelaryjną za klauzulę wykonalności pobiera się
także, gdy została ona umieszczona na bankowym tytule
egzekucyjnym.

III CZP 46/04 – z dnia 15 września 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Płocku

Wierzytelność z tytułu pokrycia wkładu jednego z małżonków
w spółce cywilnej ze środków należących do majątku wspólnego
podlega rozliczeniu na podstawie art. 45 k.r.o. stosowanego w
drodze analogii.

III CZP 25/04 – z dnia 22 września 2004 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Rzecznika Ubezpieczonych:

„O rozstrzygnięcie wątpliwości w zakresie wyłączenia
odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkody wyrządzone w
pojeździe przez jednego kredytobiorcę (posiadacza pojazdu)
innemu uczestnikowi ruchu (posiadaczowi pojazdu), w sytuacji w
której właścicielem obu pojazdów w wyniku przewłaszczenia

(będącego formą zabezpieczenia kredytu lub leasingu) jest ten sam bank lub leasingodawca?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 48/04 – z dnia 23 września 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Wspólnota mieszkaniowa nie posiada legitymacji czynnej do dochodzenia roszczeń odszkodowawczych, związanych z wadami fizycznymi nieruchomości wspólnej, w stosunku do sprzedawcy odrębnej własności lokalu mieszkalnego, chyba że właściciel lokalu przelał na nią te roszczenia.

III CZP 50/04 – z dnia 23 września 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi

Były małżonek, któremu w wyniku podziału majątku wspólnego po ustaniu wspólności ustawowej, Sąd nakazał wydanie spółdzielczego własnościowego lokalu mieszkalnego, do którego prawo wchodziło w skład majątku wspólnego, jest lokatorem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 ze zm.).

III CZP 51/04 – z dnia 23 września 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Skarga przewidziana w art. 92d ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664 ze zm.) powinna spełniać wymagania określone w tym przepisie.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 26/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jak należy rozumieć ujęty w art. 41 § 1 k.p.w. zwrot „stosuje się odpowiednio przepisy art. 183 k.p.k.” – w szczególności, czy osoba przesłuchiwana w charakterze świadka w sprawie o wykroczenie może uchylić się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli jej udzielenie mogłoby narazić osobę najbliższą na odpowiedzialność za wykroczenie?”

I KZP 27/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarte w art. 85 k.k. określenie „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do chronologicznie pierwszego wyroku, czy też do pierwszego wyroku dającego możliwość orzeczenia kary łącznej w układzie najkorzystniejszym dla skazanego?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 18/04 – z dnia 29 września 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy:

„Czy spełniony został wymóg formalny z art. 152 k.k.w., nakazujący, aby odroczenie wykonania kary trwało co najmniej rok, w przypadku jeżeli Sąd uznał, iż odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności biegnie nie od daty wydania postanowienia, a od daty złożenia wniosku oraz, że pomiędzy kolejnymi sześciomiesięcznymi okresami odroczenia istniała przerwa.

Z uwagi na uchybienia w pracy Sądu, który nie rozpoznał wniosku skazanego w rozsądnym terminie oraz stwierdził, że odroczenie biegnie od daty złożenia wniosku, można uznać, że skazany, który faktycznie korzystał z odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności (uchybień tych nie można już z uwagi na upływ czasu konwalidować), stanowi wystarczający wypadek do uznania, że to odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności trwało co najmniej rok?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 20/04 – z dnia 29 września 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Stwierdzenie przesłanki „rezygnacji osoby (...) z pełnienia funkcji publicznej lub kandydowania na taką funkcję”, w rozumieniu art. 18a ust. 5 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (jedn.

tekst: Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428 ze zm.), wymaga istnienia dwóch elementów, a to: 1) stanu, w którym osoba, która złożyła tzw. oświadczenie lustracyjne, nie pełni już funkcji publicznej lub na nią nie kandyduje; 2) doprowadzenia do tego stanu z inicjatywy własnej osoby pełniącej funkcję publiczną lub kandydującej na taką funkcję.

I KZP 21/04 – z dnia 29 września 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu:

„Czy działanie polegające na podłączeniu odbiornika telewizyjnego do sieci operatora telewizji kablowej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń skrzynki rozdzielczej i wyłudzeniu w ten sposób odbioru sygnału telewizyjnego bez obowiązku opłacania miesięcznego abonamentu i jednorazowej opłaty za podłączenie, może być zakwalifikowane jako wykroczenie szalbierstwa z art. 121 § 2 k.w., czy też zachowanie takie jest prawnokarnie obojętne tzn. że mamy do czynienia z luką prawną związaną z niedostosowaniem przepisów do szybko postępującego rozwoju technologicznego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 22/04 – z dnia 29 września 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu:

„Czy działanie polegające na podłączeniu odbiornika telewizyjnego do sieci operatora telewizji kablowej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń skrzynki rozdzielczej i wyłudzeniu w ten sposób odbioru sygnału telewizyjnego bez obowiązku opłacania miesięcznego abonamentu i jednorazowej opłaty za podłączenie, może być zakwalifikowane jako wykroczenie szalbierstwa z art. 121 § 2 k.w., czy też zachowanie takie jest prawnokarnie obojętne tzn. że mamy do czynienia z luką prawną związaną z niedostosowaniem

**przepisów do szybko postępującego rozwoju technologicznego?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały.**

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 8/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wynagrodzenie pracowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej uwzględniające ustawowe przyrosty jego wysokości w latach 2001 i 2002 przysługujące na podstawie art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) mogło być od początku 2003 r. obniżone do sumy tych ustawowych podwyżek w trybie wypowiedzenia warunków płacy (art. 42 k.p.)?”

I PZP 9/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest złożenie przez nowego pracodawcę w trakcie roku, w którym wobec pracowników przejętych w trybie art. 23¹ k.p. stosuje się postanowienia dotychczasowego układu zbiorowego pracy (art. 241⁸ § 1 k.p.) oświadczenia o wypowiedzeniu warunków umowy o pracę, jeżeli ma ono wywołać skutek po upływie tego roku (art. 241⁸ § 2 k.p.)?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 3/04 – z dnia 15 września 2004 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Wprowadzenie układem zbiorowym pracy mniej korzystnych dla pracowników warunków nabywania i ustalania wysokości niektórych składników wynagrodzenia za pracę wymaga wypowiedzenia dotychczasowych warunków umowy o pracę także wtedy, gdy ukształtowane nowym układem wynagrodzenie nie uległo obniżeniu (art. 241¹³ § 2 k.p.).

III SZP 3/04 – z dnia 16 września 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Państwowa Komisja Wyborcza powinna odrzucić sprawozdanie finansowe partii politycznej za rok 2001, złożone po terminie określonym w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 857 ze zm.), także wówczas, gdy uprzednio wystąpiła do sądu z wnioskiem o wykreślenie wpisu tej partii z ewidencji. W takim przypadku sąd umarza postępowanie.

III UZP 3/04 – z dnia 16 września 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie

Wysokość emerytury przysługującej repatriantowi, który nie był objęty ubezpieczeniem społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego, ustala się na podstawie art. 23 ustawy z dnia 17

grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353).

II UZP 8/04 – z dnia 21 września 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

Organ rentowy rozpoznający wniosek o świadczenia z tytułu wypadku przy pracy nie jest związany prawomocnym wyrokiem wydanym w sprawie z powództwa pracownika przeciwko pracodawcy o ustalenie lub zmianę protokołu powypadkowego w zakresie uznania zdarzenia za wypadek przy pracy (art. 365 § 1 k.p.c.); wyrok taki nie ma powagi rzeczy osądzonej w sprawie toczącej się na skutek odwołania od decyzji organu rentowego (art. 366 k.p.c.).

I PZP 6/04 – z dnia 22 września 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Olsztynie

Spółka z o.o. utworzona przez jednostkę samorządu terytorialnego, ma – w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych i promocji zdrowia – status samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, choćby działalność tę prowadziła przez wewnętrzną jednostkę organizacyjną nazwaną niepublicznym zakładem opieki zdrowotnej (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej – Dz. U. Nr 91, poz. 408 ze zm.).

II PZP 8/04 – z dnia 24 września 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Pracownik, który zawarł z pracodawcą porozumienie o rozwiązaniu umowy o pracę za odszkodowaniem, nie może na podstawie art. 88 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p. uchylić się od skutków prawnych oświadczenia woli jedynie w części dotyczącej wysokości odszkodowania.

Postanowieniem z dnia 1 września 2004 r. sprostowano w tezie uchwały z dnia 6 maja 2004 r., II UZP 5/04 oczywistą omyłkę w ten sposób, że zastąpiono mylną datę ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników „20 stycznia 1990 r.” prawidłową „2 grudnia 1990 r.”